

Eisenhower válasza N. A. Bulganyin üzenetére

Moszkva (TASZSZ). Mint ismeretes, N. A. Bulganyin, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke 1955. szeptember 19-én levelet intézett Dwight D. Eisenhowerhez, az Egyesült Államok elnökéhez. Leveleiben kifejtette elgondolását a leszerelés kérdéséről azzal a javaslattal kapcsolatban, amelyet az Egyesült Államok elnöke a genfi négyhatalmi kormányfői értekezleten tett a Szovjetunió és az Egyesült Államok közötti katonai értesülések kicserélésére és a két ország területét fölött végrehajtandó kölcsönös légiténykezésre vonatkozólag. Ezt a levelet a szovjet sajtó 1955. szeptember 25-én közölte.

Március 5-én N. A. Bulganyin, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke fogadta Charles Bohlent, az Egyesült Államok moszkvai nagykövétét, aki átnyújtotta Dwight D. Eisenhower amerikai elnök 1956. március 1-én kelt üzenetét, választva N. A. Bulganyin, 1955. szeptember 19-i levelére.

Dwight D. Eisenhowernek, az Egyesült Államok elnökének az üzenete a következőképpen hangzik:

Nyikolaj A. Bulganyin Öccsellencéljének, a Szovjetunió Minisztertanácsa elnökének, Moszkva.

1956. március 1.

Igen tisztelt Elnök úr!

Annak megfelelően, amit október 11-i üzenetemben közöltem Önnek, gondosan megvizsgáltam szeptember 19-i üzenetét arra az általunk Genfben megvitott kérdésre vonatkozólag, hogy hozzáunk lére elfogadható leszerelési rendszert.

Megelégedéssel állapítottam meg, hogy Ön egyetértést fejezte ki azzal, hogy kölcsönös biztosítékot kell teremteni egy meglegelőtesszerű támadással szemben és kívánatos a fegyverzet kölcsönös csökkentése. Ön utal arra, mennyire oszintén óhajtom, hogy módot találjunk a nemzetközi ellenőrzés és felügyelet fontos problémájának rendezésére.

Ön azonban, úgy látszik különböző kérdéseket vet fel az én genfi javaslattal kapcsolatban. Ön azt kérdezi, vajon javaslatom elfogadása a fegyverzet csökkentésére vezet-e, és kétértelmű fejezi ki ezt illetően. Ön annak a gondolatnak ad hangot, hogy más országokra is ki kell terjeszteni a felügyeletet, ön felvet egyeb, az atomfegyverekre vonatkozó kérdéseket is. Nekem az a meggyőződés, hogy a genfi javaslatom elfogadása, összekapcsolva az Ön által javasolt földi ellenőrző ürségekkel, csökkenti a rajtattérszerű zűmadas veszélyét és lényegesen elvezetné a fegyverzet csökkentésére, a feszültség enyhítésére és a tartós béke kiállításának megjavítására. Az Egyesült Államokai kétségtelettel az az elhatározás tölti el, hogy elérjék ezeket a célokat. Az ENSZ leszerelési albizottságában működő képviselőm hajlandó lesz segítséget nyújtani abban, hogy programot dolgozzanak ki ennek az elhatározásnak valóra váltására, kormányaink megfelelő intézkedéseinek útján. Véleményem szerint erőfeszítéseinknek különösen arra kell irányulni, hogy ellenőrzés alá helyezzük az atomveszélyt. Az Egyesült Államok az említett cél felé vezető fontos lépésként és abból a feltételezésből kiindulva, hogy légi és szárazföldi felügyeleti rendszerünk kielégítően fog működni, kész volna más államokkal együtt elfogadható és garantált intézkedéseket tenni, hogy a hasadó anyagok jövőbeni gyártását, bárhol történjék is, ne használják fel többé fegyverkészletek kiegészítésére. Ezzel össze lehetne kapcsolni 1953. december 8-i javaslatomat, hogy „arról most kezdjük meg és a továbbiakban folytatjuk együttes hozzájárulásunkat” egy nemzetközi atomgyőnyök-ség létrehozásához a megüvő normális urán- és hasadóanyag-készletekből. Ezek az intézkedések, amennyiben megfelelően megvalósulnak, megváltoztatják a nukleáris

fegyver állandó fejlesztésének a világot fenyegető mostani irányzatát. Végso reményem abban van, hogy a hasadó anyagokat világszerte mindeütt kizárólag békés célokra használják fel.

Tekintetbe veszem e téren az Ön kormányának 1955. május 10-i javaslatában megemlíttet nehézségeket, amelyek amiatt támadnak, hogy lehetőségek vannak a nemzetközi ellenőrzés megkerülésére és az atom-és hidrogénfegyver titkos gyártásának megszerzésére. Azok a veszélyek azonban, amelyek akkor keletkeznek, ha nem sikerülne az ellenőrzést biztosítani, szükségessé teszik a nehézségek leküzdését, a biztosítékok hatékony rendszerének kidolgozását és megvalósítását. Meggyőződésem, hogy amennyiben mindkét fél igazán törekszik erre, akkor sikert érhetünk el e téren.

Egészen véve úgy vélem, hogy a leszerelésre főként, habár nem kizárólag, a fegyverzet, hanem pedig az emberlőmenny korlátozása szempontjából kell törekedni. Az előbbi jobban megfigyelhető, szabályozható és ellenőrizhető, mint az utóbbi. Úgy látom, hogy a jelen nemzetközi helyzetben és különösen az igazi távolkeleti béke hiánya miatt mostanában nehézségekbe ütközhet a fegyveres erők általános szímvonalának csökkentéséről való meggyőzés. Meg kell azonban lennie annak a lehetőségnek, hogy már most meggyőzzünk olyan stabilizáló léleget intézkedésekben, amelyek, kellő biztosítékokkal, a fegyverzet fő fajtáinak ellenőrzésére és korlátozására vonatkoznak. Ezek az intézkedések elszakíthatatlan részei lesznek egy olyan, mindent magában foglaló rendszernek, amelyre a részvevő államok biztonságának szavatolásához szükség van.

Ha az Egyesült Államok és a Szovjetunió az Egyesült Királysággal, Franciaországgal és Kanadával, albizottságban közösen együtt el tudja érni az alapvető meggyőzést, akkor meggyőződésem, hogy más államok is csatlakozni akarnak majd azokhoz az in-

tézkedésekhez, amelyeket az egyetemes béke szempontjából pozitív jelentőségűeknek fog-nak tekinteni.

Az Egyesült Államok feltételezi, hogy a többi érdekelt állam hozzájárulásával a meggyőzés alapján létrejövő felügyeleti rendszer kellő és hatékony alkalmazást nyer azokra a fegyveres erőkre és eszközökre vonatkozólag is, amelyekkel országaink határainkon túl rendelkeznek.

E program kezdeti szakaszában mind a Szovjetunió, mind az Egyesült Államok igen jelentős fegyveres erőkkel fog rendelkezni, köztük atomfegyverekkel. Világosan meg kell látni, hogy az Egyesült Államok a maga részéről továbbra is fenn fogja tartani ezeket az erőket, de nem agresszió céljára és nem önző nemzeti célok elérésére, hanem annak érdekében, hogy ebben az átmeneti időszakban az általános stabilitás ügyét szolgálják.

Üdvözölöm azt a közlést, hogy Ön nagy figyelmet szentel a kérdésnek, amely rendkívül nagy jelentőségű államainknak és a világ többi országainak népeinek szempontjából.

Engedje meg, hogy biztossam Önt és országának népeit arról, hogy az Egyesült Államok célja továbbra is az igazságos és tartós béke biztosítása. Remélem, a leszerelési albizottság közszóban álló ülésszakai lehetővé teszik majd, hogy valóban előrehaladjunk e cél felé.

Szeretném megragadni az alkalmat arra is, hogy megköszönjem az Ön február 1-i levelének vételét, választva január 28-i levelémre. Felfogásom általában ugyanaz maradt, mint említett levelemben kifejtettem. Mindamellett továbbra fogom tanulmányozni ezt a kérdést, hogy tisztázjam, nem lehetne-e újabb hasznos lépéseket tenni kapcsolataink szempontjából. Később, valószínűleg újabb értekezésekre lépünk Önnek ebben a kérdésben.

Öszinte híve
Dwight D. Eisenhower.

Szovjet vendégek látogatásai

A. P. Mareszjev, a Szovjetunió Hóse, a Szovjet Békébizottság tagja kedden délelőtti látogatást tett a Dolgozó Ifjúság Szövetsége Központi Vezetőségénél, délután néphadseregünk egyik vidéki alakulatát látogatta meg.

Ny. V. Melnyikov professzor, a műszaki tudományok doktora, a Szovjetunió Tudományos Akadémiájának levelező tagja, a Szovjetunió Tudományos Akadémiája Bányászati Kutató Intézetének igazgatóhelyettese kedden igazgatóságunk meglátogatta a Bányászati Robbantó Technikai Kutató Intézetet.

V. P. Masztyerova, mezőgazdasági és mezőgazdasági tudományok kandidátusa, a Moszkva-területi Szovjet Mezőgazdasági Igazgatóságának osztályvezetője kedden az Alatorvostudományi Főiskolán tett látogatást. Délután szakmai filmbemutatót vetett elő a Népművelési Minisztériumban, majd megjelent az AGM ünnepi estjén.

I. D. Leonov, a leningrádi Sz. M. Kirov Gépgyártó és Kohászati Üzem arósa délelőtti a Ganz Vagon- és Gépgyárat kereste fel.

Az arab országok néptömegei helyeslik Glubb pasa elmozdítását

Beirut (TASZSZ) A libanoni sajtó további kommentárokat fűz Glubb angol tábornoknak, az arab légio parancsnokának Husszein jordániai király által történt elmozdításához.

Karam libanoni miniszterelnök sajtónyilatkozatában ezeket mondotta: „Glubb tábornoknak, az arab légio parancsnokának elmozdítása olyan esemény, amely örömmel kell, hogy eltöltse minden arab szívét”. Az Orient című libanoni lap vezércikke hangsúlyozza, hogy Glubb tábornok eltávolítása „a bagdadi egyezmény szomorú tapasztalatai után kétségkívül az arabkeletem folytatott angol-amerikai politika kudarcáról tanúskodik”.

Az Al Amal a többi között ezt közli: „Vajon Anglia levonja-e végeredményben a tanulást a legutóbbi jordániai eseményekből és Glubb tábornok leváltásából”.

Damaszkuszi jelentések szerint Glubb pasa elmozdítását Damaszkuszban, Aleppoban és Szíria más városában március 4-én tízezres néptömegek üdvözölték tüntetésekkel.

A tüntetők követelték: Az arab kormányok nyújtsanak minden tekintetben segítséget Jordániának, hogy teljesen megszabaduljon a külföldi belfolyástól és biztosítsa igazi függetlenségét.

London (MTI) Az angol alsóházban — a londoni rádió jelentése szerint — szerdán vita lesz a Glubb tábornok eltávolítása nyomán beállott helyzetéről.

Eden miniszterelnök kijelentette, kormány megvárta, hogy Glubb elmozdításának milyen hatása lesz a közép-keleti helyzetre.

DOBI ISTVÁN, a népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke kedden, március 6-án fogadta Comal Yesil rendkívüli követet és meghatalmazott miniszert, a Török Köztársaság új magyarországi követét, aki átadta megbízólevelét.

A Zeneakadémián rendezett irodalmi esttel nyitották meg a szovjet könyv ünnepét

Kedden este a Magyar-Szovjet Társaság és a Magyar Írók Szövetsége által a Zene-művészeti Főiskola nagyeremében rendezett irodalmi esttel nyitották meg a szovjet könyv ünnepét. Az előadásban foglaltak helyet *Kende István*, az MSZT főtitkára, *Veres Péter*, a Magyar Írók Szövetségének elnöke, *Símó Jenő*, a Magyar Dolgozók Pártja tudományos és kulturális osztályának helyettes vezetője, *Darabos Iván* népművelési miniszterhelyettes, *Kakuk János*, az MSZT titkára, *Bórák György*, a Magyar Népművelési Irodalmi Alapjának igazgatója, *Gergely Sándor*, *Illyés Gyula* és *Madarász Emil* írók. Az előadásban foglalt helyet *K. M. Szimonov*, a Szovjet Írók Szövetségének titkára, a szovjet kulturális küldöttség vezetője, akit az est résztvevői lelkes tapsal üdvözöltek.

Az ünnepséget *Veres Péter*, a Magyar Írók Szövetségének elnöke nyitotta meg.

Veres Péter megnyitja

Évről-évre megrendezzük, s így már hagyományossá válik a magyar-szovjet barátság hónapja — mondotta *Veres Péter*. Az országok közötti politikai szövetség és a dolgozó emberek közötti világméretű egyetértés úgy válik igazán népek, nemzetek barátságává, ha a népek is megismerhetik egymást. Erre a legjobb, legalkalmasabb, leghatásosabb eszköz, a művészet és az irodalom.

Nekünk magyaroknak különösen tanulságos és hasznos a más nemzetek irodalmával, művészetével, de most a szocialista világkorszak közszóban, különösen a szovjet népek irodalmával és művészetével rendszeres megismerkedés. Most tanuljuk meg eleven, szemléletes példákon, hogy más nemzetek irodalmából, művészetéből mi érdekl és mi hatja meg a mi népünket. Mert ebből önmagunkra vonatkoztatva azt is megtanulhatjuk, hogy könyveinkben, filmjeinkben, zeneműveinkben mi is gondoljunk arra: mit 'id meg ebből a más nemzetbeli néző, olvasó. A sokat felpalaszolt magyar elszigeteltségből akkor tudunk kiemelkedni, ha legigazibb és legmélyebb nemzeti mivoltunkat mutatjuk meg azzal együtt, ami bennünk minden néppel közös. Mert a többi nemzeteket nem az érdekl, hogy — művészetéről, irodalmáról szólna — mi bennünk és mennyire tudjuk utánozni őket, hanem az, hogy mit tudunk önmagunkból hozzáadni az emberiség közös szellemi kincséhez.

A jó irodalom egy-egy nemzet lelki színpéjét és jellemképét is bemutatja azzal, hogy önmagáról írónak a szemével látva és a nyelvével szólva a valót és az igazat mondja.

A szocializmus az egykor elnyomott népek számára a nemzetét érlelő és a művelődésben való egyenlőség útjára is vezeti. Ennek a gondolatnak a jegyében nyitották meg a mai ünnepi irodalmi estünket és üdvözölöm kedves szovjet vendégünket, Konstantin Szimonov elvtársat. (Hosszantartó lelkes nagy taps).

Ezután *Tamás Aladár*, a Magyar Írók Szövetségének első titkára mondott ünnepi beszédet.

Tamás Aladár beszédének kivonata

Bevezetőben a barátsági hónap jelentőségéről szolt s hangsúlyozta: legkiválóbb részben a szovjet könyv ünnepe, a szovjet irodalom megünneplése.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom győzelme a kultúra, irodalom és a művészetek eddigi sehol a világon nem tapasztalt hatalmas fellendüléséhez vezetett a Szovjetunióban — mondotta.

Ezután arról beszélt, hogy a szovjet kormány a szocialista

forradalom első napjától kezdve különös gonddal törődött azzal, hogy a dolgozó tömegek kultúrához, felvilágosodottsághoz, tudáshoz juthassanak. Részletesen szolt a szovjet irodalom kimondhatatlan gazdagságáról s egyik fő jellemvonásáról, a néppel való egybeforrásáról.

Rámutatott arra, hogy a Szovjetunió Kommunista Pártja mindig féltő gonddal őrködött az irodalom sorsán. Ezért is tudott nagyvá válni a szovjet irodalom. Lenin már 1905-ben pontosan meghatározta a haladó irodalom helyzetét, megszabta feladatait, ezáltal szabaddá tette előtte a fejlődés útját.

Tamás Aladár a továbbiakban a következőket mondta: A magyar irodalom rendkívül sokat köszönhet a szovjet irodalomnak. Haladó irodalmi hagyományaink mellett erre támaszkodhatunk legbiztosabban. Pártunk is — a bolshevik párt dicső példájához híven — minden segítséget megadott és megad, hogy a mi irodalmunk is teljes fényében kibontakozhassék.

— A legutóbbi két év folyamán olyan jelenségek is felmerültek irodalmi életünkben, amelyek nemcsak a további fejlődést, hanem a már eddig elért eredményeinket is veszélyeztették.

A párt azonban ezáltal is segítségére sietett irodalmunknak és ismeretes, december 6-i, az irodalmi életben mutatkozó jobboldali jelenségekről szolt határozatában rámutatott a bajok fő okára s a párt megjelölte a kivetendő utat is.

Ezután a Szovjetunió Kommunista Pártja XX. kongresszusának hatalmas jelentőségéről beszélt.

Hangsúlyozta, hogy a kongresszuson több olyan megállapítást tettek, amelyek figyelembe vétele nélkül az írók, a szovjet irodalom nem válhatna a szocializmus építővé. És nemcsak a Szovjetunióban, hanem másutt is, a szocializmus építésén dolgozó Magyarországon sem.

Tamás Aladár Szurkov és Solohov kongresszusi felszólalásait méltatta, majd így véget beszédtét:

A Szovjetunió Kommunista Pártjának kongresszusai mindig mérföldkövek voltak a szovjet nép dicsőségének, a szovjet irodalom elhalgassza a jót. (Taps).

Gyakran irodalmi vitákban felmerült az a kérdés, hogy egy-egy irodalmi műben melyek az irodalom nem patimakerleg. Másodsor, ilyen kérdéseket általában olyan írók szoltak felvetni, akik el vannak szakadva az élettől és a néptől. Aki úgy akarják mérlegelni ezt a kérdést, hogy közben háttal állnak az életnek.

A mi társadalmunkban több az erő, mint a gyengeség és több a győzelem, mint a hiba, és éppen ezért megy előre. És éppen ez az előrehaladás, a mindig felívelő és előre-élő — bár hibáktól nem mindig mentes — uton való előrehaladás az állandó tárgya a mi irodalmunknak. És amikor irodalmunk teljesíti feladatait, amikor helyesen ábrázolja az életet, akkor teljesíti hivatását, akkor írja meg az igazat az életről, a népről. (Taps.) A párt és a nép nem követelt és nem követel egyebet az irodalomtól, csak azt, hogy az igazságot és a harmadszor is az igazságot írja a népről. (Nagy taps).

Mi, szovjet írók azon vagyunk, hogy eleget tegyünk hazai és külföldi olvasóink reményességének. Egyszerűen szólva: azon lesztünk, hogy nagyhangú szavak és beszédek nélkül dolgozzunk, úgy ahogyan olvasóink dolgoznak sokat és lelkesen dolgoznak úgy, ahogy egy írónak dolgoznia kell — mondotta többek között befejezésül K. M. Szimonov.

A mi célunk az, hogy minél sokértübben, minél alaposabban megmutassuk népünk életét s erőnlétét és tehetségünk-

höz képest minél érdekesebben tegyük ezt.

Eppen ezért igen nagy felelősséget állnak előttünk. Igen sokat kell még tennünk annak érdekében, hogy méltóan tudjuk ábrázolni népünk alkotómunkáját. Ennek szenteljük irodalmunk minden erejét. Mi nem resteljük hibáinkat és gyengeségeinket bírálni; van-nak hibák és gyengeségek a mi irodalmunkban is. De ezek egy olyan irodalomnak a hibái és gyengeségei, amely a helyes úton halad, amely a nép élete ábrázolásának útján halad. E hibák és gyengeségek ellen harcolunk és a jövőben is harcolni szándékozunk, de az út, amelyen haladunk, az helyes és nem számolunk az utat megváltoztatni. És minden irodalmi mű értékének legfőbb ismérve továbbra is az marad, — mint ahogy eddig is az volt, hogy segíti-e ez, vagy az a könyv a népek építeni a kommunizmust, vagy nem.

Szeretném itt megjegyezni azt: egyáltalán nem arról van szó, hogy sokat beszéljünk a szocializmusról, vagy a kommunizmusról. Vannak költők, akik hajlamosak arra, hogy minden költeményükben rímbe szedjék a szocializmust és a kommunizmust és azt hiszik, hogy ezzel segítik a szocializmus, a kommunizmus építését. Nem arról van szó, hogy sokat beszéljünk arról, hanem arról van szó, hogy könyveinkkel valóban segítjük felépíteni a kommunizmust. Annak érdekében, hogy segítsük a kommunizmus felépítését, támogatunk kell minden jó törekvést és harcolnunk kell a rossz ellen. Eppen ezért mi vitába szálltunk azokkal az írókkal, akik megpróbálták elhallgatni azokat a nehézségeket, vagy hiányosságokat, amelyek a mi életünkben meg fellelhetők. Mindig az tartottuk, hogy nem lehet harcolni a rossz ellen, nem lehet harcolni a túlhatalodott ellen, ha ugyanakkor elhallgatjuk a létezését. Ezen az állásponton voltunk és vagyunk most is. Ugyanakkor azonban semmi esetre sem érthetünk egyet azokkal az írodalmárokkal, akik épp ellenkezőleg a jót szeretnek elhallgatni. Mi nem szándékozunk elhallgatni a rosszat, de nem engedjük meg, hogy az irodalom elhallgassa a jót. (Taps).

Az Épitőgép...
— Tudja mi...
— Köszög...
Az am, de mi...
megy, egy jó...
összeéptük...
val.

Eltelt három...
bandukolok a...
gam is meglepő...
ban beteljesít...
rodott. Öreg...
hiszen már maj...
emlekedett a...
azóta 131 új há...
val.

Együtt felelők...
nőtt mint éle...
den újat, ami...
számonlartanak...
szövetkezetet...
Mert nagyrészt...
termelőszövetke...
jék az új közs...
lanty laptak, ú...
kor fűsftottak, t...
ha egy új utca...
van, ünnep van...
ünnep. Nem is

Régen, köv...
Ével előzőtt...
Ebesen. Azelőtt...
letett ez a kis...
pezsgett, lükt...
élet, utcasorok...
házaikon dolgoz...
sek, acsook, sz...
Tsz ösbceav...
kérdte akkor...
— Tudja mi...
— Köszög...
Az am, de mi...
megy, egy jó...
összeéptük...
val.

Eltelt három...
bandukolok a...
gam is meglepő...
ban beteljesít...
rodott. Öreg...
hiszen már maj...
emlekedett a...
azóta 131 új há...
val.

Együtt felelők...
nőtt mint éle...
den újat, ami...
számonlartanak...
szövetkezetet...
Mert nagyrészt...
termelőszövetke...
jék az új közs...
lanty laptak, ú...
kor fűsftottak, t...
ha egy új utca...
van, ünnep van...
ünnep. Nem is

Ás est második részében
következő műsor következett:

AHOL M

Aki belep...
bantartó Váll...
gos szerelő...
szen bizonyos...
szo pillanata...
gyelmét a...
hangulatot f...
masság. Mind...
kedik, mind...
ga munkáját...
jén patogva...
esőt az aut...
paratus, odá...
lemezszelény...
lapácsútesek...
csatológó fele...
kodik, miköz...
kezek formá...
magasban cs...
nás daru. sz...
gépalkatrész...
hangkép telj...
rölyök, kák...
egyenletes du...
alá a maróer...
végeben néh...
Serenyven h...
mátsátn meg...
állunk meg...
Hogy miket...
hadd mondja...
évtárs. a vá...

hónapró mindig

— Termel...
nagyobb rész...
kepezik, de sz...
szűnek nárum...
nyok is — ta...
évtárs. — It...
dieselmotoros...
donyok javít...
vitunk muszá...
forgódurak...
kifős földm...
épitőipari gép...
hozását pedig...
gezzük. Úgy g...
zül emlétre...
375 literes b...
nyok, a 200 l...
verő gépek al...
a 275 literes...
bók. Azelőtt...
vaszerkezeté...
val is foglalk...
azonban fels...
tezkedésére...
a munkát.

Az Épitőgép...
latat azok kö...
kís jétszám...
debreceni üze...
zik, melyekr...
veset kördönt...
megérdemelt...
kes hivatalos...
fóval egyetem...
foglalkozzánk...
Igaz, hogy m...
rázóató, a sz...
mozgó teljes...
események a...
ban az üzem...
teljesítést ille...
tojásban áll...
Kevés olyan...
csak Debrecen...
lehetne monda...

Régen, köv...

Ével előzőtt...
Ebesen. Azelőtt...
letett ez a kis...
pezsgett, lükt...
élet, utcasorok...
házaikon dolgoz...
sek, acsook, sz...
Tsz ösbceav...
kérdte akkor...
— Tudja mi...
— Köszög...
Az am, de mi...
megy, egy jó...
összeéptük...
val.

Eltelt három...
bandukolok a...
gam is meglepő...
ban beteljesít...
rodott. Öreg...
hiszen már maj...
emlekedett a...
azóta 131 új há...
val.

AHOL MÉLTÓ MÓDON KÉSZÜLNEK ÁPRILIS 4-RE

Mit láttunk az Építőgépkarbantartó Vállalatnál?

Mit belep az Építőgépkar-
bantartó Vállalat tágas, vilá-
gos szerelőcsarnokába, egé-
szén bizonyos, hogy már az el-
ső pillanatban megragadja fi-
gyelmét a sűrűség-forgás, a
hangulatot forró, mozgalmas,
mindentel tevékeny-
kedik, mindenki végzi a maga
munkáját. A csarnok el-
őljén pötyögve szórja a szikra-
esőt az autogénehégesztő ap-
parátus, odább kong, jajong a
lemezszekrény a hatalmas ka-
lapácsúteker alatt, az acél meg-
csatlógó feleselével méltatlan-
kodik, milóközben szorgalmas
kezek formálják, alakítják. A
magasban szállkor az biton-
más daru, szelítje a súlyos
gépkartrészeket, — s hogy a
hánkeg teljes legyen, a pör-
nyők kalapácsok szőlők
egyenletes duruzsokkal testi
ala a marogés, meg a műhely
véreben néhány esztergápad.
Serenyén halad a munka, egy-
máson készülnek el a... de
állunk meg egy pillanatra.
Hogy miket készítenek, azt
tud mondja el Bacso László
elvtárs, a vállalat főmérnöke.

luk, hogy a megalakulásuk
óta eltelt öt év alatt kivétel-
nélkül minden hónapban tel-
jesítették, sőt általában 10 szá-
zalékkal túlteljesítették ter-
melési tervüket. Pedig az első
két évben szabad ég alatt dol-
goztak, télen, nyáron, fagyban,
esőben egyaránt. Hogy a mun-
kájukra jellemző számadatok
közül csak a legutóbbiakat
említsük: az 1955. évi tervet
113,1 százalékkal teljesítették,
az idén januárban 113, febru-
árban pedig a mostoha idő-
járás ellenére is 110,2 száza-
lékos eredménnyel dicseked-
hetnek.

Ok azonban nem szeretnek
dicsekedni. Éppen ezért, mik-
or az április 4-i versenyvá-
lалásokra tereleődik a szó, elő-
veszik a januári és februári
termelési értekezlet jegyző-
könyveit, hogy beszéljen az
helyettük. Ezek a jegyzőköny-
vek sok mindent elárulnak,
sok szép, dicsérendő dologról
tájékoztatnak. Már a belepil-
lantás percében, anélkül, hogy
a részleteket ismerné az em-
ber, megerzi, hogy az Építő-
gépkarbantartó Vállalat dolgo-
zóiban eleven, nap mint nap
tettekké váló, jobb teljesítme-
nyeket kamatoztató verseny-
szellem él. Hogy kinek, vagy
kiknek az érdeme ez? Elsősor-
ban maguké a dolgozóké, akik
cél tudatosan végzik munkájuk-
at, s nemcsak tudják, hogy
hogyan kell dolgozni, de az-
zal is tisztában vannak, hogy
miért van szükség az egyre
jobb és jobban végzett mun-
kára. És érdeme a jó verseny-
szellem az üzemi vezető kol-
lektívájának, köztük Horváth
Gyula csoportvezetőnek, az
üzemi bizottság titkárnak, aki
rengeteget fáradozik azon,
hogy az egyéni és csoportos
vállalások nyomán minél szab-
b tereljesítési eredmények szü-
lessenek.

A tervet
hónapról hónapra
mindig teljesítik

Termelési tervüknek
nagyobb részét gépjárműk
képezik. De szép számmal ké-
szülnek nálunk új gyártmány-
nyok is — tájékoztat Bacso
elvtárs. — Itt éppen 24 lóerős
dieselmotoros kisvasúti moz-
donyok javítása folyik. De ja-
vitunk másfél tonnás építési
forgódarukat is, valamint 500
lósós földmunkákat. Kisebb
építőipari gépeknek a rendbe-
hozását pedig tucatnyi vége-
zzük. Új gyártmányaink kö-
zül említésre legméltóbbak a
375 literes betonkeverő puttyo-
nyok, a 200 literes habarcske-
verő gépek alrészai, valamint
a 275 literes betonkeverő do-
bók. Azelőtt csövászes barakok
vasszerkezetének a gyártásá-
val is foglalkoztunk, jelenleg
azonban felsőbb szerveink in-
terjékesítésére nem csináljuk ezt
a munkát.

Vállalások április 4-re

Nézzük meg tehát, hogy ja-
nuárban az évi terv megvita-
tásakor mit vállaltak a dolgo-
zók? Nagy vonalakban válasz-
olva azt, hogy az idei felemelt
termelési tervet 104 százaléka-
ra teljesítik. A februári ter-
melési értekezleten már sok-
kal részletesebben, apróléko-
sabb kidolgozottsággal voltak a
felajánlások, és április 4-él
összekapcsolva a felszabadulá-
si évforduló tiszteletére az első
negyedévi terv túlteljesíté-
sére irányultak. A Leiter brig-
ád, mely új gyártmányokat ké-
szít, vállalta, hogy 100 száza-
lékos minőségű munkát vége-
zessen, emellett az eddigieknél jo-
bban törekszik az anyagtakaré-
kosságra, a gyártmányok ön-
költségi árának csökkentésére.
A gépszerelőknél négy brig-
ád dolgozik, ezek a brigádok
a februári termelési értekez-
leten egyenként felajánlották.

Es amit már
teljesítettek

Ha megvizsgáljuk, hogy az
egy hónappal ezelőtt tett ápr-
ilis 4-i felajánlásokat idáig
hogyan teljesítették a dolgo-
zók, erőfeszítéseikről akkor

Karácsony Istvánné
— a legjobbak között

A megyében még mindig
igen kevés nő dolgozik az ál-
latnyszférában. Pedig akik
megismerték, megszerették ezt
a munkát s szép eredménye-
ket érnek el. Karácsony Ist-
vánné, az egyéni Béke Termel-
őszövetkezet tiszteletes, két
éve — amióta termelőszövet-
kezeti tag lett — gondozója a
szövetkezet szarvasmarhaállo-
mányának. Tizenegy tehent
bízott rá a Béke Termelőszö-
vetkezet.

Új gyártmányok a Hajdúböszörményi
Műszaki Ktsz.-ben

Valóságos ezermesterek dol-
goznak a Hajdúböszörményi
Műszaki Ktsz.-ben. A szövet-
kezet számos termékét már
megszerzte ismert, a dolgo-
zók azonban újabb és újabb
gyártmányok előállításán tö-
rik a fejükre.
A szövetkezet 1955 utolsó
negyedévében többek között
fogászati fúrógép motorok
és plétnökök gyártásához is

hozzákezdett. 1956. februárja-
ban ismét bővült a ciklista.
Jelenleg a Hajdúböszörményi
Műszaki Ktsz.-ben az úgyne-
vezett pléhnulladékok igen
éleves hasznosítását kísérle-
tezték ki. A szövetkezet a
hulladékanyagból többek kö-
zött könnyen összehajlítható
kerítések készítését, amelyeknek
mintadarabjai most vannak
elbírálás alatt.

Állítsa valaki

hogy az ebese emberek nem
szeretik a kultúrát, vagy a
sportot. Az első nap már rá-
jött hogy tévedett. A Vörö-
s Csillag, Sztálin termelőszövet-
kezeteknek az állami gazda-
ságnak labdarúgó csapatai
vannak. Olyan lelkesen rugják
a labdát, mint a magyar váloga-
tot, ha a tudással baj is
van. Esténként pedig, amikor
filmvetítésre kerül a sor, úgy
ellenpik a kis helyiséget, hogy
mozdulni is alig lehet. Egy-
szóval szeretnek szórakozni,
sportolni az ebese emberek az
ebesi fiatalok. S itt jön a de...
a fájópont. Évek óta kérlik,
hogy egy kulturházat létesít-
senek a községben. Az anyag
nagy része, s a pénz is meg-
lenne hozzá a békekölcson
visszafejtéséből és a községfej-
lesztési hozzájárulásból. A
terv is megvan, hogy milyenre
szeretnék építeni a kulturhá-
zat, s a munkák egy részét
társadalmilag elvégeznék. Jo-
hán az azonban megakadt a vá-
hagyás. Pedig az ebesek nagy-
nyomán várják a kultúrthont,
mert az új községnek az új
emberek neveléséhez szüksége
volna erre.

Régen, körülbelül három
évvél ezelőtt jártam utoljára
Ebesen. Azelőtt nemrégén szü-
lett ez a kis község, de már
megy előre és mi fog előre. Es
öröhaladás, a
velő és előre-
léptől nem min-
tuton való elő-
llandó tárgya a
nak. Es amikor
jesíti feladatait,
in ábrázolja ezt
tat, akkor írja
az életéről, a
a párt és a nép
és nem közelet
alomtól, csak
szagot és har-
gasságot írja a
aps.)

Ebes, 1956

— Jegyzetek —

dicsekedni vele senkinek sem,
Tóth Sándor vb. titkár is va-
lahogy így kezdte:
— Tudja hány utcánk van?
— Tíz. Hét már teljesen be-
épült, de azért a többi három
is utca már.
— Az a lelkesedés, ahogy
beszélnek az itteni emberek a
községükről lassan rám is át-
ragad, hiszen én is szemtanúja
vagyok egy új község fejlődé-
sének, amelyik minden évben
szébb és nagyobb lesz. Tavaly
hat ház épült, orvos lakás, két
nevelői lakás, két kórtanter-
mes iskola. Ez évben újra nagy
tervek vannak: az új község
fejlődik.

Rege, körülbelül három
évvél ezelőtt jártam utoljára
Ebesen. Azelőtt nemrégén szü-
lett ez a kis község, de már
megy előre és mi fog előre. Es
öröhaladás, a
velő és előre-
léptől nem min-
tuton való elő-
llandó tárgya a
nak. Es amikor
jesíti feladatait,
in ábrázolja ezt
tat, akkor írja
az életéről, a
a párt és a nép
és nem közelet
alomtól, csak
szagot és har-
gasságot írja a
aps.)

Ebes, 1956

— Jegyzetek —

dicsekedni vele senkinek sem,
Tóth Sándor vb. titkár is va-
lahogy így kezdte:
— Tudja hány utcánk van?
— Tíz. Hét már teljesen be-
épült, de azért a többi három
is utca már.
— Az a lelkesedés, ahogy
beszélnek az itteni emberek a
községükről lassan rám is át-
ragad, hiszen én is szemtanúja
vagyok egy új község fejlődé-
sének, amelyik minden évben
szébb és nagyobb lesz. Tavaly
hat ház épült, orvos lakás, két
nevelői lakás, két kórtanter-
mes iskola. Ez évben újra nagy
tervek vannak: az új község
fejlődik.

Annyi Balogh

nevezetű
kulák volt a múltban Ebesen,
hogy keresztnevet már nem is
lehetett találni számukra. Így
aztán alak és termet szerint
nevezték el őket. Volt hegyes-
hasú Balogh: ez pocakos volt.
Siket Balogh, az olyan nagy-
szót hallott, hogy az agyúrdór-
va, ünnepe van Ebesen, az új
gés is kopogtatásnak vette.
Görbe Balogh, az viszont úgy

Rege, körülbelül három
évvél ezelőtt jártam utoljára
Ebesen. Azelőtt nemrégén szü-
lett ez a kis község, de már
megy előre és mi fog előre. Es
öröhaladás, a
velő és előre-
léptől nem min-
tuton való elő-
llandó tárgya a
nak. Es amikor
jesíti feladatait,
in ábrázolja ezt
tat, akkor írja
az életéről, a
a párt és a nép
és nem közelet
alomtól, csak
szagot és har-
gasságot írja a
aps.)

Ebes, 1956

— Jegyzetek —

dicsekedni vele senkinek sem,
Tóth Sándor vb. titkár is va-
lahogy így kezdte:
— Tudja hány utcánk van?
— Tíz. Hét már teljesen be-
épült, de azért a többi három
is utca már.
— Az a lelkesedés, ahogy
beszélnek az itteni emberek a
községükről lassan rám is át-
ragad, hiszen én is szemtanúja
vagyok egy új község fejlődé-
sének, amelyik minden évben
szébb és nagyobb lesz. Tavaly
hat ház épült, orvos lakás, két
nevelői lakás, két kórtanter-
mes iskola. Ez évben újra nagy
tervek vannak: az új község
fejlődik.

Annyi Balogh

nevezetű
kulák volt a múltban Ebesen,
hogy keresztnevet már nem is
lehetett találni számukra. Így
aztán alak és termet szerint
nevezték el őket. Volt hegyes-
hasú Balogh: ez pocakos volt.
Siket Balogh, az olyan nagy-
szót hallott, hogy az agyúrdór-
va, ünnepe van Ebesen, az új
gés is kopogtatásnak vette.
Görbe Balogh, az viszont úgy

Rege, körülbelül három
évvél ezelőtt jártam utoljára
Ebesen. Azelőtt nemrégén szü-
lett ez a kis község, de már
megy előre és mi fog előre. Es
öröhaladás, a
velő és előre-
léptől nem min-
tuton való elő-
llandó tárgya a
nak. Es amikor
jesíti feladatait,
in ábrázolja ezt
tat, akkor írja
az életéről, a
a párt és a nép
és nem közelet
alomtól, csak
szagot és har-
gasságot írja a
aps.)

Ebes, 1956

— Jegyzetek —

dicsekedni vele senkinek sem,
Tóth Sándor vb. titkár is va-
lahogy így kezdte:
— Tudja hány utcánk van?
— Tíz. Hét már teljesen be-
épült, de azért a többi három
is utca már.
— Az a lelkesedés, ahogy
beszélnek az itteni emberek a
községükről lassan rám is át-
ragad, hiszen én is szemtanúja
vagyok egy új község fejlődé-
sének, amelyik minden évben
szébb és nagyobb lesz. Tavaly
hat ház épült, orvos lakás, két
nevelői lakás, két kórtanter-
mes iskola. Ez évben újra nagy
tervek vannak: az új község
fejlődik.

Annyi Balogh

nevezetű
kulák volt a múltban Ebesen,
hogy keresztnevet már nem is
lehetett találni számukra. Így
aztán alak és termet szerint
nevezték el őket. Volt hegyes-
hasú Balogh: ez pocakos volt.
Siket Balogh, az olyan nagy-
szót hallott, hogy az agyúrdór-
va, ünnepe van Ebesen, az új
gés is kopogtatásnak vette.
Görbe Balogh, az viszont úgy

VITA

Mit nevezünk fegyelemnek?

A pedagógusok, a gon-
dolkodók valaha a fegyelmet
nagyobbára úgy határozták
meg, hogy mit nem szabad
tenni: ne lustálkodj, ne ha-
zudj, stb. Eszerint a passzív
jellegű értelmezés szerint fe-
gyelmezett az az ember, aki
nem tesz kárt, nem okoz za-
vart embertársai között.
Ez a felfogás a nevelést le-
szűkíti a fegyelmzésre, a
fegyelmzést a büntetéssel, a
büntetést fenytéssel, kényszer-
ítéssel, megfélemlítéssel, meg-
alázással azonosítja.
A családi nevelés legalább
olyan szerepet játszik az új
ember kialakításában, mint az
iskola. De érthető, hogy ez a
hatás csak akkor érvényesül-
het, ha összhangban van az is-
kola nevelőmunkájával. A ne-
velő és szülő együttes és egy-
séges ráhatásának feltételül
meg lesz az eredménye, ha
kapcsolatuk nem szakad meg
és állandóan értesülnek egy-
mástól az elért eredmények-
ről, vagy hiányosságokról.
A családon belül kialakult
életrend csaknem teljesen a
szülői hatalmában van. A
gyermek azonban idejének bi-
zonyos részét társaival, bar-
átaival tölti. Minél idősebbek
a gyerekek, annál nagyobb
szerepet játszanak életükben a
barátok, a játszótársak. A
társak befolyásainak irányítá-
sát a szülői teljes mérték-
ben persze nem vállalhatják,
de azt minden esetben megte-
hetjük, hogy figyeljük ezt a
hatást.
Ez legtöbbször tökéletesen
elegendő is, ha a családban
már meghonosodott a családi
kapcsolat, a bizalom, az igaz-
mondás, ha a szülői tekintély
jó alapon nyugszik. Ilyen
esetben csak egy dolgra van
szükség. A szülő többé-ke-
vesébe pontosan tudja, milyen
környezetbe kerül a gyereke.
Sok esetben el lehetne kerü-
lni a gyermek rosszalkodá-
sát és még inkább a gyermek-
kori züllést, ha a szülői job-
ban megismerkednének gyer-

meik barátaival, ezeknek a
szüleivel, ha néha megölnék
a gyermek jöttét, sőt olykor
rész is vennék benne.
A szülőknek ilyen aktív
közeledés: a gyermek életéhez
egyáltalán nem nehéz, sőt sok
örömet szerez. Ily módon az
apa, vagy anya közelebről
megismerheti a gyermek ha-
tárli kapcsolatának lenyegét
és ezzel lehetőség nyílik arra,
hogy a szülő segítsék egy-
mást. S ami legfontosabb,
módjukban van gyermekük-
kel megbeszélési problémákat,
s az ilyen beszélgetések al-
kalmával elmondhatják ál-
ményüket gyermekeik barát-
jairól, azok viselkedéséről,
egyik másik cselekedetük he-
lyességéről.
Napjainkban a felnőttek
legsúlyosabb hibái közé tar-
tozik az önfegyelem, az önura-
lom hiánya. Ez akarva akarat-
lanul nagy károkat okoz az
éppen növekedőben lévő gyer-
mek magatartásában. Ücán,
szórakozóhelyen, munkahely-
en enyhe és kirívó formá-
ját egyaránt megtaláljuk. Az
éles, sokszor durva hang, a
tolakodás, apró kis családo-
kai történi előnyzszerzés, igen
kiábrándítóan hat a gyermek-
re. Sokszor a felnőttek figye-
lembe sem veszik a velük
szemben álló gyermeket, mert
nem a sajátjuk.

Nagy hatással van a
gyermekre az is, ahogy a feln-
őttek egymással érintkeznek.
A felnőttek gyakori udvariat-
lansága, nőtkel szemben ta-
nusított figyelmelen, tiszte-
letlen viselkedése rossz példa
lfiaink előtt. A türelmetlen-
ség, udvariatlanság, melyet a
felnőttek idegességükkel szok-
tak magyarázni, nem más,
mint önuralom hiánya. Gyer-
meinket, fiataljaink nevelése,
megköveteli a társadalmi
minden dolgozójától, hogy jó
példamutatással irányítsuk és
szoktassuk rá őket a helyes
viselkedés és magatartás ki-
alakítására.

Néhány szó
a propagandáról

Mint fekete folyam hullám-
zik a nép. Filmvetítés után va-
gyunk. Susterölés, zaj és
beszédjószlányok hangzanak,
mint ahogy az már megszö-
kott egy ilyen eseménynél. A
Szakadékok vetítétek, s ki
ilyen, ki olyan élménnyel tá-
vozik. Véleménye azonban
mindenkinek van. Csak valaki
kimonja, valaki meg nem. De
aki hallgat, annak is az arcára
van írva. Jobban mondvá a
szemére, meg az ajkára. Mesz-
senző révedezések, és kuta-
tások vallanak. Csendes fejbö-
línással, hogy így volt.
Persze van másmilyen véle-
mény is. Mint például a kö-
vetkező; sodródom a tömegben
s hallom: Na kezdődnek már
a propaganda filmek. A Kör-
hinta, a Szakadékok, a Kör-
hinta, hogy mi jön még. S a
hangban mintha muzsikálna a
gúny hangszölye.
Arra kapom a fejem. Meg-
vallom őszintén kicsit lobot-
vett bennem az indulat. A film
szép és megrázó. Az ember a
történetről, az igazságtól, az
őszinteségtől azonnal tüzet
fog. Eg. parázslék, s így érthe-
tő, hogy egy ilyen vélemény
jégcseppje mindjárt gözzé lo-
ban.
Jobban megnézem a kriti-
kust. Rendes, normális ember,
nak. Nézzem csak végig a mo-
rzból kihullámozó emberek ar-
mas nagykabátban van, de így
is látszik, hogy kissé már po-
cakot vet. Felesége balkarján
nehézkedik, és kapaszkodik a
csizmós aszfalton. Túl lehetnek
jól az ötvenen, s arcvonásuk-
ban nem nagyon látszanak egy
valahai küzdelmes élet áru-
kódó jegyei. A szürke kispol-
gároknál valamivel fényeseb-
bek, de ez már nem is érde-
kes.
Propaganda — kapom fel a
szót, s valahogy megvidámulok
tőle. A márciusi eső szemkérő,
kék csupek hűtyagoznak az
ernyi társakon. Valami friss li-
vingság zúg mindenkiben a
jászadozva szótogolni kezdem.
A propaganda, Nem is olyan

Néhány szó
a propagandáról

Mint fekete folyam hullám-
zik a nép. Filmvetítés után va-
gyunk. Susterölés, zaj és
beszédjószlányok hangzanak,
mint ahogy az már megszö-
kott egy ilyen eseménynél. A
Szakadékok vetítétek, s ki
ilyen, ki olyan élménnyel tá-
vozik. Véleménye azonban
mindenkinek van. Csak valaki
kimonja, valaki meg nem. De
aki hallgat, annak is az arcára
van írva. Jobban mondvá a
szemére, meg az ajkára. Mesz-
senző révedezések, és kuta-
tások vallanak. Csendes fejbö-
línással, hogy így volt.
Persze van másmilyen véle-
mény is. Mint például a kö-
vetkező; sodródom a tömegben
s hallom: Na kezdődnek már
a propaganda filmek. A Kör-
hinta, a Szakadékok, a Kör-
hinta, hogy mi jön még. S a
hangban mintha muzsikálna a
gúny hangszölye.
Arra kapom a fejem. Meg-
vallom őszintén kicsit lobot-
vett bennem az indulat. A film
szép és megrázó. Az ember a
történetről, az igazságtól, az
őszinteségtől azonnal tüzet
fog. Eg. parázslék, s így érthe-
tő, hogy egy ilyen vélemény
jégcseppje mindjárt gözzé lo-
ban.
Jobban megnézem a kriti-
kust. Rendes, normális ember,
nak. Nézzem csak végig a mo-
rzból kihullámozó emberek ar-
mas nagykabátban van, de így
is látszik, hogy kissé már po-
cakot vet. Felesége balkarján
nehézkedik, és kapaszkodik a
csizmós aszfalton. Túl lehetnek
jól az ötvenen, s arcvonásuk-
ban nem nagyon látszanak egy
valahai küzdelmes élet áru-
kódó jegyei. A szürke kispol-
gároknál valamivel fényeseb-
bek, de ez már nem is érde-
kes.
Propaganda — kapom fel a
szót, s valahogy megvidámulok
tőle. A márciusi eső szemkérő,
kék csupek hűtyagoznak az
ernyi társakon. Valami friss li-
vingság zúg mindenkiben a
jászadozva szótogolni kezdem.
A propaganda, Nem is olyan

Néhány szó
a propagandáról

Mint fekete folyam hullám-
zik a nép. Filmvetítés után va-
gyunk. Susterölés, zaj és
beszédjószlányok hangzanak,
mint ahogy az már megszö-
kott egy ilyen eseménynél. A
Szakadékok vetítétek, s ki
ilyen, ki olyan élménnyel tá-
vozik. Véleménye azonban
mindenkinek van. Csak valaki
kimonja, valaki meg nem. De
aki hallgat, annak is az arcára
van írva. Jobban mondvá a
szemére, meg az ajkára. Mesz-
senző révedezések, és kuta-
tások vallanak. Csendes fejbö-
línással, hogy így volt.
Persze van másmilyen véle-
mény is. Mint például a kö-
vetkező; sodródom a tömegben
s hallom: Na kezdődnek már
a propaganda filmek. A Kör-
hinta, a Szakadékok, a Kör-
hinta, hogy mi jön még. S a
hangban mintha muzsikálna a
gúny hangszölye.
Arra kapom a fejem. Meg-
vallom őszintén kicsit lobot-
vett bennem az indulat. A film
szép és megrázó. Az ember a
történetről, az igazságtól, az
őszinteségtől azonnal tüzet
fog. Eg. parázslék, s így érthe-
tő, hogy egy ilyen vélemény
jégcseppje mindjárt gözzé lo-
ban.
Jobban megnézem a kriti-
kust. Rendes, normális ember,
nak. Nézzem csak végig a mo-
rzból kihullámozó emberek ar-
mas nagykabátban van, de így
is látszik, hogy kissé már po-
cakot vet. Felesége balkarján
nehézkedik, és kapaszkodik a
csizmós aszfalton. Túl lehetnek
jól az ötvenen, s arcvonásuk-
ban nem nagyon látszanak egy
valahai küzdelmes élet áru-
kódó jegyei. A szürke kispol-
gároknál valamivel fényeseb-
bek, de ez már nem is érde-
kes.
Propaganda — kapom fel a
szót, s valahogy megvidámulok
tőle. A márciusi eső szemkérő,
kék csupek hűtyagoznak az
ernyi társakon. Valami friss li-
vingság zúg mindenkiben a
jászadozva szótogolni kezdem.
A propaganda, Nem is olyan

Rege, körülbelül három
évvél ezelőtt jártam utoljára
Ebesen. Azelőtt nemrégén szü-
lett ez a kis község, de már
megy előre és mi fog előre. Es
öröhaladás, a
velő és előre-
léptől nem min-
tuton való elő-
llandó tárgya a
nak. Es amikor
jesíti feladatait,
in ábrázolja ezt
tat, akkor írja
az életéről, a
a párt és a nép
és nem közelet
alomtól, csak
szagot és har-
gasságot írja a
aps.)

Ebes, 1956

— Jegyzetek —

dicsekedni vele senkinek sem,
Tóth Sándor vb. titkár is va-
lahogy így kezdte:
— Tudja hány utcánk van?
— Tíz. Hét már teljesen be-
épült, de azért a többi három
is utca már.
— Az a lelkesedés, ahogy
beszélnek az itteni emberek a
községükről lassan rám is át-
ragad, hiszen én is szemtanúja
vagyok egy új község fejlődé-
sének, amelyik minden évben
szébb és nagyobb lesz. Tavaly
hat ház épült, orvos lakás, két
nevelői lakás, két kórtanter-
mes iskola. Ez évben újra nagy
tervek vannak: az új község
fejlődik.

Annyi Balogh

nevezetű
kulák volt a múltban Ebesen,
hogy keresztnevet már nem is
lehetett találni számukra. Így
aztán alak és termet szerint
nevezték el őket. Volt hegyes-
hasú Balogh: ez pocakos volt.
Siket Balogh, az olyan nagy-
szót hallott, hogy az agyúrdór-
va, ünnepe van Ebesen, az új
gés is kopogtatásnak vette.
Görbe Balogh, az viszont úgy

Rege, körülbelül három
évvél ezelőtt jártam utoljára
Ebesen. Azelőtt nemrégén szü-
lett ez a kis község, de már
megy előre és mi fog előre. Es
öröhaladás, a
velő és előre-
léptől nem min-
tuton való elő-
llandó tárgya a
nak. Es amikor
jesíti feladatait,
in ábrázolja ezt
tat, akkor írja
az életéről, a
a párt és a nép
és nem közelet
alomtól, csak
szagot és har-
gasságot írja a
aps.)

Ebes, 1956

— Jegyzetek —

dicsekedni vele senkinek sem,
Tóth Sándor vb. titkár is va-
lahogy így kezdte:
— Tudja hány utcánk van?
— Tíz. Hét már teljesen be-
épült, de azért a többi három
is utca már.
— Az a lelkesedés, ahogy
beszélnek az itteni emberek a
községükről lassan rám is át-
ragad, hiszen én is szemtanúja
vagyok egy új község fejlődé-
sének, amelyik minden évben
szébb és nagyobb lesz. Tavaly
hat ház épült, orvos lakás, két
nevelői lakás, két kórtanter-
mes iskola. Ez évben újra nagy
tervek vannak: az új község
fejlődik.

Annyi Balogh

nevezetű
kulák volt a múltban Ebesen,
hogy keresztnevet már nem is
lehetett találni számukra. Így
aztán alak és termet szerint
nevezték el őket. Volt hegyes-
hasú Balogh: ez pocakos volt.
Siket Balogh, az olyan nagy-
szót hallott, hogy az agyúrdór-
va, ünnepe van Ebesen, az új
gés is kopogtatásnak vette.
Görbe Balogh, az viszont úgy

